



EDITORIAL

La redacció

Els robots

Els avenços científics milloren la vida de les persones? Aquesta és una pregunta recurrent, que segurament haurem tractat alguna vegada amb els nostres alumnes, i que, com totes les controvèrsies filosòfiques, pot tenir respostes múltiples segons els punts de vista o segons el que entenguem per viure millor. Si considerem factors objectius com l'esperança de vida o la riquesa per càpita, sembla clar que han augmentat molt en els darrers segles i que aquest augment ha estat conseqüència directa del desenvolupament científic—tecnològic. Ara bé, si entrem en conceptes més abstractes com ara la felicitat... Era més feliç un pescador del segle passat que tenia el justet per anar tirant i que quan queia malalt no podia anar al metge, però que gaudia del mar i de la natura cada dia de la seva vida, o l'oficinista del segle XXI envoltat de mòbils, tauletes i ordinadors, que viu en un pis petit d'una gran ciutat? Aquí ja hi haurà opinions diverses.

De primer, cal dir que el que canvia la vida de les persones —per bé o per mal— no és directament la ciència, sinó la tecnologia. La llei de Faraday—Lenz de la inducció electromagnètica potser no va canviar la vida de ningú, però sí que ho va fer, i molt, el motor d'inducció de Tesla. Igualment, l'estudi de Fleming sobre l'antagonisme entre fongs i bacteris (1929) no guareix cap malaltia, però anys més tard, a partir d'aquell estudi, es desenvolupen els antibiòtics...

Actualment, els canvis són tan ràpids que quan hem assimilat una novetat ja està quasi obsoleta perquè ja n'hi ha una altra de més nova, més ràpida, més eficient o tot plegat. La llei de Moore del creixement exponencial del nombre de transistors domina el panorama. El poder de les grans companyies, es diguin Google, Apple, Facebook o Microsoft, creix quasi tant ràpid com les previsions del Sr. Moore.

En aquest context es desenvolupa la intel·ligència artificial. Sembla que la presència dels robots en la nostra vida —avui en dia gairebé es limiten a l'inofensiu cilindre pla que ens escombra el piset — augmentarà de manera significativa en les properes dècades. Sense voler fer previsions catastrofistes de l'estil *I Robot* o *Terminator*, diuen els futuròlegs que la meitat de les professions actuals seran exercides pels robots d'aquí a dues dècades. La població mundial augmenta i els llocs de treball disminueixen. Serà la feina del futur un bé escàs que caldrà repartir com el menjar en un vaixell a la deriva? Potser acabarem pensant que el pescador de fa cent anys no vivia tant malament?

[Inici](#)

[Com podeu col·laborar?](#)

[Subscripció](#)

ISSN: 1988-7930 **DL:** B-31773-2012 **Adreça a la xarxa:** www.RRFisica.cat **Adreça electrònica:**
redaccio@rrfisica.cat difusio@rrfisica.cat

Comitè de redacció : Josep Ametlla, Octavi Casellas, Xavier Jaén, Gemma Montanyà, Octavi Plana, Jaume Pont.

Treballem conjuntament : Societat Catalana de Física, Associació de Professores i Professors de Física i Química de Catalunya, XTEC, Universitat Politècnica de Catalunya, Universitat de Barcelona



Aquesta obra
està subjecta a
una

[Llicència de
Creative
Commons](#)



Programació web: Xavier Jaén i Daniel Zaragoza.

Correcció lingüística: Serveis Lingüístics de la Universitat Politècnica de Catalunya.

Recursos de Física col·labora amb [la baldufa](#) i també amb [ciències](#) Revista del Professorat de Ciències de Primària i Secundària (Edita: CRECIM-UAB)